ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1987

Vyhlásené: 26.06.1987 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

48

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 26. marca 1987

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a ľudovou republikou

Dňa 3. júla 1985 bol v Alžíri podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a ľudovou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 19. januára 1987.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 58 ods. 1 dňom 18. februára 1987.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a ľudovou republikou

Československá socialistická republika a Alžírska demokratická a ľudová republika s vedomím priateľských vzťahov medzi oboma štátmi, prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a rozvíjať tieto styky v duchu priateľstva a spolupráce, potvrdzujúc, že ustanovenia Viedeňského dohovoru o konzulárnych stykoch z 24. apríla 1963 budú aj naďalej upravovať otázky, ktoré nebudú výslovne upravené ustanoveniami tohto dohovoru, dohodli sa takto:

HLAVA I
Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „vysielajúci štát“ je zmluvná strana, ktorá vymenúva konzulárnych úradníkov podľa nižšie uvedenej definície;

b) „prijímajúci štát“ je zmluvná strana, na území ktorej vykonávajú konzulárni úradníci svoje funkcie;

c) „štátni príslušníci“ sú štátni občania a, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, právnické osoby majúce sídlo na území štátu a ustanovené v súlade s právnymi predpismi tohto štátu;

d) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

e) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

f) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená, aby konala v tomto postavení;

g) „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií v tomto postavení;

h) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;

i) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

j) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

k) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

l) „člen súkromného personálu“ je každá osoba zamestnaná výhradne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

m) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a k nim patriace pozemky, ktoré sa užívajú výhradne na účely konzulárneho úradu, včítane sídla vedúceho konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

n) „konzulárne archívy“ sú všetky písomnosti, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi, kartotékami a zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;

o) „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa ku konzulárnemu úradu a k jeho funkciám;

p) „loď vysielajúceho štátu“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu, s výnimkou vojnových lodí;

q) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé civilné lietadlo registrované alebo imatrikulované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi a nesúce znaky tohto štátu, s výnimkou vojenských lietadiel.

HLAVA II
Nadväzovanie a vykonávanie konzulárnych stykov

Článok 2

1. Konzulárny úrad môže byť zriadený na území prijímajúceho štátu len so súhlasom tohto štátu.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho trieda a konzulárny obvod sú určované vysielajúcim štátom a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát vykonať len so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Súhlas prijímajúceho štátu je takisto potrebný v prípade, že generálny konzulát alebo konzulát hodlá zriadiť vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo v inom mieste, než v ktorom je sám zriadený.
5. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu, ktorá je však umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

Konzulárny úradník musí mať štátnu príslušnosť vysielajúceho štátu a nesmie mať štátnu príslušnosť prijímajúceho štátu. Nesmie mať v tomto štáte trvalý pobyt ani v ňom vykonávať profesionálnu činnosť inú než konzulárne funkcie.

Článok 4

Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a prijíma na výkon svojich funkcií prijímajúci štát.

Článok 5

1. Vysielajúci štát zašle patent diplomatickou cestou ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Patent musí osvedčovať postavenie, plné meno a triedu vedúceho konzulárneho úradu a označovať konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.

Článok 6

1. Vedúci konzulárneho úradu je prijímaný na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, ktoré sa vydáva bez meškania.
2. Do toho času, než mu bude udelené exequatur, môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa budú na neho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.
3. Štát, ktorý odmieta udeliť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7

Akonáhle je vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií, i keď dočasne, prijímajúci štát ihneď vyrozumie o tom príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí nevyhnutné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu z akýchkoľvek dôvodov nemôže vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uvoľnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie. Meno tejto osoby sa musí vopred oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú výsady a imunity, aké požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.

Článok 9

1. Vysielajúci štát oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, kategóriu a triedu všetkých konzulárnych úradníkov okrem vedúcich konzulárnych úradov tak, aby tento štát mal dostatok času vykonať, pokiaľ si to praje, svoje práva podľa článku 11.
2. Vysielajúci štát určí počet členov konzulárneho úradu s prihliadnutím na dôležitosť tohto úradu, ako aj na potreby riadneho rozvoja jeho činnosti; prijímajúci štát však môže požiadať, aby sa rozsah personálu konzulárneho úradu udržiaval v medziach, ktoré sám považuje za rozumné, so zreteľom na podmienky v konzulárnom obvode a na potreby konzulárneho úradu.

Článok 10

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu sa diplomatickou cestou oznamuje:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny majúce vplyv na ich postavenie, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý s ním spoločne žije, a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo keď prestane byť rodinným príslušníkom;
   c) príchod a konečný odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby v tomto postavení;
   d) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb majúcich pobyt v prijímajúcom štáte, ako konzulárnych zamestnancov a členov služobného personálu alebo ako členov súkromného personálu, požívajúcich výsady a imunity.
2. Kedykoľvek je to možné, oznámi sa príchod a konečný odchod písomne vopred.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa okolností buď takú osobu odvolá, alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.
2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranom čase vyhovieť svojim povinnostiam podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu buď odvolať exequatur príslušnej osoby, alebo ju prestať považovať za člena konzulárneho personálu.
3. Osoba vymenovaná do funkcie člena konzulárneho úradu môže byť vyhlásená za neprijateľnú skôr, než príde na územie prijímajúceho štátu, alebo, ak už je na jeho území, skôr než sa ujme svojich funkcií na konzulárnom úrade. V každom takom prípade vezme vysielajúci štát vymenovanie späť.
4. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

HLAVA III

Výsady a imunity

Článok 12

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli požívať výsady a imunity ustanovené v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a urobí všetky príslušné opatrenia, aby bola zabezpečená ich ochrana, sloboda a dôstojnosť.

Článok 13

1. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budovách, v ktorých sa nachádzajú konzulárne miestnosti, a na ich vchode, ako aj na dopravných prostriedkoch, ak ich používa na služobné účely vedúci konzulárneho úradu.
2. Štátny znak vysielajúceho štátu, ako aj príslušný nápis označujúci konzulárne miestnosti v úradných jazykoch vysielajúceho štátu a prijímajúceho štátu môžu byť umiestnené na budovách, v ktorých sa nachádzajú konzulárne miestnosti.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom sa bude prihliadať na právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 14

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať alebo mať vo vlastníctve alebo v užívaní pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku nevyhnutnú pomoc.
3. V prípade nutnosti pomôže takisto konzulárnemu úradu pri získaní vhodného ubytovania pre jeho členov.
4. Vysielajúci štát nie je vyňatý z povinnosti dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o výstavbe a územnom plánovaní vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

Článok 15

1. Miestnosti konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť, iba ak so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich. Avšak v prípade požiaru alebo inej pohromy vyžadujúcej okamžité ochranné akcie možno predpokladať, že súhlas bol daný.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Miestnosti konzulárneho úradu, ich zariadenie a iný majetok v nich nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zabavenia alebo exekúcie.
4. Uvedené miestnosti nebudú vyňaté z vyvlastnenia na účely národnej obrany alebo verejnej potreby podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu. Ak je potrebné vykonať vyvlastnenie na uvedené účely a ak je vysielajúci štát vlastníkom týchto miestností, vyplatí sa mu okamžitá, primeraná a efektívna náhrada. Prijímajúci štát prijme opatrenia, aby uľahčil vysielajúcemu štátu, ktorý tieto miestnosti vlastní alebo má v prenájme, presťahovanie úradu a, v každom prípade, aby sa zabránilo rušeniu výkonu konzulárnych funkcií.

Článok 16

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 17

1. Konzulárne miestnosti, ktoré vysielajúci štát vlastní alebo má v prenájme, sú v prijímajúcom štáte vyňaté zo všetkých daní a poplatkov akejkoľvek povahy včítane daní a poplatkov zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobúdania alebo najímania spomenutých miestností.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky:
   a) ktoré sa vyberajú za osobitné preukázané služby;
   b) ktoré sú, podľa zákonov prijímajúceho štátu, na ťarchu osoby, ktorá vstúpila do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.

Článok 18

Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a poplatkov zo všetkých motorových vozidiel určených výhradne na konzulárne účely, ktoré sú vo vlastníctve, držbe alebo v používaní vysielajúceho štátu.

Článok 19

1. Konzulárni úradníci nesmú byť zatknutí alebo vzatí do väzby, okrem prípadu trestného činu, na ktorý zákony prijímajúceho štátu ustanovujú trest odňatia slobody najmenej na päť rokov, a na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu.
2. S výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku nesmú byť konzulárni úradníci uväznení alebo ich osobná sloboda nesmie byť inou formou obmedzená, leda by išlo o výkon právoplatného súdneho rozhodnutia.
3. Konzulárny úradník sa musí dostaviť na príslušné orgány v prípade, že sa proti nemu začalo trestné konanie. Konanie sa však bude vykonávať s náležitým ohľadom na jeho osobu odôvodneným jeho úradným postavením a s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. V prípade, že za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku je potrebné vziať konzulárneho úradníka do väzby, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.

Článok 20

V prípade, že člen konzulárneho personálu je zatknutý alebo vzatý do väzby alebo že sa proti nemu začalo trestné stíhanie, prijímajúci štát o tom neodkladne upovedomí vedúceho konzulárneho úradu. Ak sa uvedené opatrenia týkajú vedúceho konzulárneho úradu, upovedomí o tom prijímajúci štát vysielajúci štát diplomatickou cestou.

Článok 21

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci nepodliehajú jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu pre úkony vykonávané pri výkone konzulárnych funkcií.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na občianskoprávne konanie:
   a) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom, ktorú tento výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu;
   b) začaté treťou stranou v prípade škody vzniknutej z nehody spôsobenej v prijímajúcom štáte vozidlom, loďou alebo lietadlom.

Článok 22

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného personálu nesmú, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo. V prípade, že konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo postih.
2. Orgán požadujúci svedectvo bude postupovať tak, aby nerušil konzulárneho úradníka pri plnení jeho funkcií. Vždy, keď je to možné, môže prijať svedectvo v jeho obydlí alebo v konzulárnom úrade alebo prijať od neho písomné vyhlásenie.
3. Členovia konzulárneho úradu nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach týkajúcich sa výkonu ich funkcií ani predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty, ktoré sa k nim vzťahujú. Majú takisto právo odmietnuť podať svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu.

Článok 23

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať výsad a imunít uvedených v tomto dohovore.
2. Vzdanie sa musí byť vždy výslovné a musí byť oznámené prijímajúcemu štátu písomne.

3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 21, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žalobu navzájom súvisiacu priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v konaní v občianskych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým tiež imunity, pokiaľ ide o výkon rozhodnutí, ktorej sa treba vzdať osobitne.

Článok 24

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci sú vyňatí zo všetkých povinností uložených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt a pracovné povolenie, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v prijímajúcom štáte, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 25

1. S výhradou ustanovení odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, vyňatí z pôsobnosti ustanovenia o sociálnom zabezpečení, ktoré platí v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje tiež na členov súkromného personálu, ktorí sú výlučne zamestnaní u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
   a) že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt; a
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom je prijímajúcim štátom dovolená.

Článok 26

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu s výhradou ustanovení článku 17;
   c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia písmena b) článku 29;
   d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu, včítane prírastkov hodnoty, realizovaných pri prevode majetkových hodnôt;
   e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;
   f) registračných, súdnych, hypotékových a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 17.
2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy alebo mzdy nie sú oslobodené od dane z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré právne predpisy tohto štátu ukladajú v týchto záležitostiach.

Článok 27

1. Prijímajúci štát v súlade s právnymi predpismi, ktoré môže vydať, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov vyberaných v súvislosti s dovozom, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

a) pri predmetoch včítane automobilov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;

b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov, včítane automobilov a predmetov určených pre ich začiatočné zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné pre priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety dovezené pri ich prvom nástupe na konzulárny úrad.

3. Osobné spolubatožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu sa prehliadnuť iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety než uvedené v odseku 1 písmene b) tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný právnymi predpismi prijímajúceho štátu, alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba v prítomnosti konzulárneho úradníka, jeho rodinného príslušníka alebo osoby nimi riadne splnomocnenej.

Článok 28

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 29

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu prijímajúci štát:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je zakázaný v čase jeho úmrtia;

b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu.

Článok 30

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech už sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky, včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.

3. Konzulárna batožina musí byť opatrená zreteľným vonkajším označením jej povahy a môže obsahovať iba úradnú korešpondenciu a dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie.

4. Konzulárna batožina nesmie byť otvorená ani zadržaná. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody domnievať sa, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu alebo dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby batožina bola otvorená v ich prítomnosti zodpovedným zástupcom vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, bude batožina vrátená na miesto, odkiaľ pochádza.

5. Konzulárna batožina môže byť zverená kapitánovi lode alebo obchodného lietadla, ktoré majú pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 31

S výhradou obmedzení ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, môžu členovia konzulárneho úradu po predbežnom vyrozumení príslušného orgánu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu.

Článok 32

Ustanovenia o výsadách a imunitách uvedené v článkoch 24, 25 odsekoch 1, 3 a 4, v článku 26, 27 odseku 1 písm. b) a v článkoch 28, 29 a 31 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa obdobne použijú aj na ich rodinných príslušníkov, ktorí s nimi spoločne žijú.

HLAVA IV
Konzulárne funkcie

Článok 33

Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tomto Dohovore.

Článok 34

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov v prijímajúcom štáte;

b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi vysokými zmluvnými stranami a rozvíjať medzi nimi priateľské styky;

c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu; podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám.

Článok 35

Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií obracať na:

a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to je v súlade s právnymi predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu alebo medzinárodnými dohodami upravujúcimi túto otázku.

Článok 36

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu môže konzulárny úradník zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď títo pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu hájiť včas svoje práva a záujmy.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, akonáhle zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si sami zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.
3. Ak konzulárny úradník zastupuje osoby podľa odseku 1 tohto článku, podlieha pri výkone tejto funkcie právnym predpisom prijímajúceho štátu a jurisdikcii jeho súdnych a správnych orgánov za rovnakých podmienok ako občan tohto štátu.

Článok 37

Konzulárny úradník má právo vo svojom konzulárnom obvode:

a) registrovať, a pokiaľ to dovolia právne predpisy prijímajúceho štátu, sčítať štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu. Na tento účel si môže vyžiadať súčinnosť príslušných orgánov tohto štátu;

b) uverejňovať v tlači oznámenia určené štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu alebo im odovzdávať rôzne predpisy s dokumentami vydané orgánmi vysielajúceho štátu, ak sa tieto oznámenia, predpisy a dokumenty týkajú služby pre štát.

Článok 38

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu najmä vydávať, obnovovať a meniť cestovné doklady štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu a predlžovať ich platnosť.
2. Konzulárny úradník je oprávnený vydávať a zrušovať víza alebo predlžovať ich platnosť osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 39

1. V rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   b) vyhotovovať rodné a úmrtné listy štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;
   c) uzavierať manželstvo a vydávať o tom príslušné doklady za predpokladu, že obaja snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu, a s výhradou, že o tom upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak to jeho právne predpisy vyžadujú;
   d) zapisovať alebo registrovať rozvod manželstva v súlade správnymi predpismi vysielajúceho štátu;
   e) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matrík týkajúce sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu vyžadované na administratívne účely.

Článok 40

Konzulárny úradník má právo:

a) prijímať vyhlásenia štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu a osvedčovať ich;

b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;

c) overovať podpisy štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;

d) prekladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov.

Článok 41

Konzulárny úradník má právo vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte, v byte niektorého zo štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu a na palube lode alebo lietadla vysielajúceho štátu tieto úkony:

a) spisovanie listín a zmlúv, ktoré chcú štátni príslušníci vysielajúceho štátu uzavrieť, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte, ako aj overovanie pravosti takých listín a zmlúv;

b) spisovanie listín a zmlúv bez zreteľa na štátnu príslušnosť zmluvných strán, pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok alebo práva existujúce vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú záležitostí, ktoré sa majú realizovať v tomto štáte za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, ako aj overovanie pravosti takých listín a zmlúv.

Článok 42

Listiny a dokumenty uvedené v článkoch 40 a 41 majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a dôkaznú moc ako dokumenty overené alebo potvrdené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 43

Prijímajúci štát musí prijať bez overenia podpisy konzulárnych úradníkov na listinách, ktoré títo vydávajú alebo ktorými potvrdzujú zhodnosť odpisov s originálom vydaným príslušným orgánom, ak budú tieto listiny opatrené odtlačkom úradnej pečiatky.

Článok 44

Konzulárny úradník má právo doručovať súdne a mimosúdne písomnosti a vybavovať súdne dožiadania v občianskych a obchodných veciach týkajúcich sa výsluchu štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu podľa platných medzinárodných dohôd alebo, pokiaľ také dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 45

Konzulárny úradník má právo prijímať od štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu alebo pre nich do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný majetok im patriaci. Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a majetok môžu byť vyvezené z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 46

1. O úmrtí štátneho príslušníka vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu upovedomí príslušný orgán tohto štátu bez meškania konzulárny úrad.
2. Konzulárny úradník vysielajúceho štátu má právo požiadať príslušný orgán prijímajúceho štátu o bezodkladné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie a správu dedičstva zanechaného v tomto štáte zomretým štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu a o informáciu o prípadných opatreniach, ktoré sa už urobili. Pri zabezpečovaní týchto opatrení môže konzulárny úrad poskytnúť svoju pomoc priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu.
3. Ak po splnení formalít spojených s dedičstvom v prijímajúcom štáte pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazníkovi, ktorý je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu a ktorý nemá pobyt v prijímajúcom štáte a nevymenoval svojho splnomocnenca, odovzdajú ich orgány prijímajúceho štátu konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu za podmienky, že:
   a) spôsobilosť dediča, oprávneného účastníka alebo odkazovníka bola preukázaná;
   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu dajú tam, kde to prichádza do úvahy, súhlas s odovzdaním dedičstva alebo výťažku z jeho predaja;
   c) všetky dedičské dlhy ohlásené v lehote predpísanej právnymi predpismi prijímajúceho štátu sú zaplatené alebo zabezpečené;
   d) poplatky a dane z dedičstva sú zaplatené alebo zabezpečené.
4. Ak štátny príslušník vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalý pobyt v prijímajúcom štáte, zomrie na území tohto štátu, budú jeho zvršky a peňažné sumy, ktoré mal v okamihu úmrtia so sebou a ktoré si nevyžiadal prítomný dedič, dočasne odovzdané do úschovy konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu bez ďalších formalít, pričom sa pre správne alebo súdne orgány vyhradzuje v záujme príslušného konania právo na ich prevzatie. Konzulárny úrad musí tieto veci a peňažné sumy odovzdať ktorémukoľvek orgánu prijímajúceho štátu poverenému ich správou alebo likvidáciou. Konzulárny úrad musí dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o vývoze týchto zvrškov a prevode peňažných súm.
5. V dedičských veciach platia taktiež ustanovenia článku 36 tohto dohovoru.

Článok 47

1. Akonáhle sa úrady prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, písomne to oznámia príslušnému konzulárnemu úradu.
2. Ustanovenia článku 36 tohto dohovoru platia aj pre ochranu a obranu práv a záujmov neplnoletých alebo iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony.
3. V prípade, keď nie je zabezpečená správa majetku neplnoletých alebo iných osôb nemajúcich plnú spôsobilosť na právne úkony, môže konzulárny úradník požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vymenovanie správcu tohto majetku alebo o vykonanie príslušných opatrení.

Článok 48

1. Za účelom uľahčenia výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu:
   a) konzulárny úradník má právo na spojenie so štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu a na prístup k nim. Štátni príslušníci vysielajúceho štátu majú rovnaké právo, pokiaľ ide o spojenie s konzulárnymi úradníkmi vysielajúceho štátu a prístup k nim;
   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať konzulárny úrad o prípadoch, keď bol v jeho konzulárnom obvode štátny príslušník vysielajúceho štátu zatknutý, uväznený, daný do väzby alebo zadržaný. Takisto každú správu, ktorú určila pre konzulárny úrad osoba, ktorá bola zatknutá, je vo väzení, vo väzbe alebo iným spôsobom zadržaná, doručia uvedené orgány bez meškania. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto ustanovenia;
   c) konzulárny úradník má právo navštevovať štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, väzbe alebo je zadržaný, aby s ním mohol hovoriť, písať si a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Má taktiež právo navštíviť ktoréhokoľvek štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, vo väzbe alebo je zaistený v ich obvode na základe rozsudku. Konzulárny úradník sa však zdrží konania v mene štátneho príslušníka, ktorý je vo väzení, väzbe alebo je iným spôsobom zadržaný, v prípade, že štátny príslušník proti takému konaniu výslovne vznesie svoje námietky.
2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že tieto právne predpisy umožnia plné uskutočnenie cieľov, pre ktoré sa práva podľa tohto článku poskytli.

Článok 49

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ktoré priplúvajú do prístavu alebo sa tam už nachádzajú. Akonáhle je vstup na lode povolený, môže vstúpiť na palubu týchto lodí a spojiť sa s kapitánom a ďalšími členmi posádky.
2. Kapitán alebo ktorýkoľvek iný člen posádky môže slobodne prísť na konzulárny úrad, ak má tento sídlo v prístave, kde loď kotví. Ak nie je konzulárny úrad v prístave, je toto spojenie viazané na súhlas príslušného orgánu prijímajúceho štátu.
3. Bez toho, aby tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, môže konzulárny úradník vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo v priebehu plavby lode vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a ktoréhokoľvek iného člena posádky, a pokiaľ je to právnymi predpismi vysielajúceho štátu povolené, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom, dôstojníkmi a námorníkmi, urobiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky do nemocničného liečenia alebo na návrat do vlasti. Pri výkone týchto funkcií môže konzulárny úradník požiadať orgány prijímajúceho štátu o pomoc.
4. Orgány prijímajúceho štátu sa nevmiešavajú do udalostí na palube lode s výnimkou nepokojov, ktoré by mohli porušiť pokoj a verejný poriadok na zemi alebo v prístave, spôsobiť ujmu na zdraví alebo ohroziť verejnú bezpečnosť, a nepokojov, na ktorých sa zúčastnili osoby, ktoré nie sú členmi posádky.

5. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadky, vyšetrovania alebo donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza vo vodách prijímajúceho štátu, upovedomia pred ich vykonaním konzulárny úrad, aby sa na vykonaní mohli zúčastniť konzulárni úradníci. V oznámení sa uvedie presný termín. Ak sa konzulárny úradník alebo jeho zástupca nezúčastní na vykonávaní opatrení, môže požiadať tieto orgány o odovzdanie všetkých informácií o ich priebehu. Tieto ustanovenia platia takisto v prípade, keď kapitán alebo ktorýkoľvek člen posádky je vypočúvaný orgánmi prijímajúceho štátu.
6. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie, alebo ak sa vyšetrovanie vykonáva na žiadosť kapitána, musí byť o tom konzulárny úradník informovaný čo najskôr. Na požiadanie bude konzulárny úradník v takom prípade taktiež informovaný o priebehu vyšetrovania konaného za jeho neprítomnosti.
7. Ustanovení odsekov 5 a 6 tohto článku sa nemožno dovolávať proti orgánom prijímajúceho štátu vtedy, ak ide o uplatnenie colných predpisov a ďalších opatrení týkajúcich sa bezpečnosti plavby, zdravotnej kontroly, prístavnej polície, prístupu cudzincov a zabezpečenia tovaru.
8. V súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu môže konzulárny úradník kontrolovať a overovať lodné dokumenty a predlžovať ich platnosť a prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia.

Článok 50

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne alebo sa ocitne v tiesni vo vodách prijímajúceho štátu, podajú o tom príslušné orgány tohto štátu čo najskôr správu konzulárnemu úradu a oboznámia ho s urobenými alebo zamýšľanými opatreniami na záchranu cestujúcich, posádky lode, lode a nákladu. Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, členom posádky a cestujúcim a urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie nákladu a na opravu lode.
2. Ak prevádzkovateľ lode, kapitán alebo akákoľvek oprávnená osoba nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia na udržiavanie a správu lode alebo jej nákladu, môže konzulárny úradník urobiť v mene prevádzkovateľa lode opatrenia, ktoré by mohol prevádzkovateľ lode urobiť sám.
3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa taktiež vzťahujú na akýkoľvek predmet, ktorý patrí štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu a pochádza z nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu, ktorý sa našiel na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo dopravil do prístavu konzulárneho obvodu.
4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri úradných krokoch podľa predchádzajúcich odsekov.
5. Ak loď stroskoce alebo uviazne v prístave alebo ak predstavuje nebezpečenstvo pre plavbu v pobrežných vodách prijímajúceho štátu, môžu príslušné úrady taktiež prijať všetky opatrenia na zamedzenie škôd, ktoré by mohla loď spôsobiť na prístavných zariadeniach alebo na ostatných lodiach.
6. Loď, ktorá utrpela poškodenie, jej náklad a palubné zásoby nepodliehajú na území prijímajúceho štátu colným poplatkom, pokiaľ sa nevykladajú na použitie alebo spotrebu v tomto štáte.

Článok 51

Ustanovenia článkov 49 a 50 sa primerane použijú aj na lietadlá.

Článok 52

1. Konzulárny úrad môže na území prijímajúceho štátu vyberať dávky a poplatky, ktoré právne predpisy vysielajúceho štátu ustanovujú na konzulárne úkony.
2. Dávky a poplatky uvedené v odseku 1 tohto článku sú v prijímajúcom štáte oslobodené od všetkých daní a poplatkov.

Článok 53

Okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom môže konzulárny úradník vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

HLAVA V
Záverečné ustanovenia

Článok 54

Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách sú všetky osoby požívajúce výsady a imunity povinné dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení proti škodám spôsobeným tretím osobám prevádzkou motorových vozidiel.

Článok 55

1. Členovia konzulárneho úradu sa nebudú vmiešavať do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 56

Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt, ich rodinní príslušníci, rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu, ako aj členovia súkromného personálu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt, podliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu a nepožívajú výsady podľa tohto dohovoru.

Prijímajúci štát však musí vykonávať svoju jurisdikciu nad týmito osobami takým spôsobom, aby neodôvodnene neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

Článok 57

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, takisto na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaný diplomatickou misiou.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo dočasne poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa aj naďalej upravujú pravidlami medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Článok 58

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii podľa ústavných predpisov každej z vysokých zmluvných strán a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín.
2. Výmena ratifikačných listín bude vykonaná v Prahe.

Článok 59

1. Tento dohovor je dojednaný na neobmedzený čas.
2. Každá z vysokých zmluvných strán môže tento dohovor kedykoľvek vypovedať. Výpoveď nadobudne účinnosť po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa, čo dostane oznámenie o výpovedi.
3. Na dôkaz toho splnomocnenci vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané v Alžíri 3. júla 1985 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom, arabskom a francúzskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rôzneho výkladu ustanovení tohto dohovoru je francúzske znenie rozhodujúce.

Z plnomocenstva

prezidenta Československej socialistickej republiky:

Jan Žižka v. r.

Z plnomocenstva

vlády Alžírskej demokratickej a ľudovej republiky:

Brahim Taibi v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.